

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кжж-07- 000 017
Бања Лука, 22.1.2008. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ !

Врховни суд Републике Српске у вијећу које чине судија Желимир Барић, као предсједник вијећа, те судије Слободан Миташиновић, мр Вељко Икановић, Драгомир Миљевић и Горана Микеш, као чланови вијећа, уз учешће записничара Сандре Ђукић, у кривичном предмету против оптужене М.Т. због кривичног дјела крађе из члана 231. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптужене, адвоката М.С.Б. из Б., изјављене против пресуде Окружног суда у Бијелини број: 012-0-Кж-07-000 189 од 11.7.2007. године, након одржане јавне сједнице вијећа, на коју нису приступили уредно позвани Републички тужилац Републике Српске, оптужена и њен бранилац, дана 22.1.2008. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптужене М.Т. и потврђује пресуда Окружног суда у Бијелини број: 012-0-Кж-07-000 189 од 11.7.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бијелини број: 012-0-Кж-07-000 189 од 11.7.2007. године оптужена М.Т. оглашена је кривом због кривичног дјела крађе из члана 231. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и изречена јој је условна осуда којом се утврђује казна затвора у трајању од 1 (један) мјесец и истовремено одређује да се иста неће извршити уколико оптужена у року од 1 (једне) године не учини ново кривично дјело. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП) оптужена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 210,00 КМ и паушала у износу од 150,00 КМ, а на основу члана 108. став 3. ЗКП-а да оштећеној ЕДП Е. Б. на име имовинско – правног захтјева исплати износ од 231,45 КМ.

Против ове пресуде жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптужене М.С.Б., адвокат из Б., који пресуду побива због битне повреде одредаба Закона о кривичном поступку, погрешне примјене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са приједлогом да се жалба уважи, оспорена пресуда укине и да се оптужена ослободи од оптужбе или да жалбу уважи, пресуду укине и отвори главни претрес.

Одговор на жалбу браниоца није поднесен.

На сједницу вијећа нико од уредно позваних, Републичког тужиоца Републике Српске, оптужене и њеног браниоца није приступио.

Испитујући побијану пресуду у дијелу који се побија жалбом, у смислу одредбе члана 312. ЗКП-а, овај суд одлучио је као у изреци пресуде из следећих разлога:

Нема основа за тврдњу жалба браниоца оптужене да је побијана пресуда захваћена разноврсним облицима битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. ЗКП-а, која се манифестује у виду прекорачења оптужбе, у чему би се састојала битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка и) ЗКП-а, те у неразумљивости пресуде, супротности самој себи и супротности изреке пресуде њеном образложењу у чему би се састојала битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка ј) ЗКП-а.

Неаргументоване су тврдње жалбе браниоца оптужене да је оптужба прекорачена јер је оптужена осуђена за нешто што јој није стављено на терет, односно ангажовање других лица да помјере два мјерна моста на електричном бројилу у намјери прибављања противправне имовинске користи. Ово из разлога што објективни идентитет између пресуде и оптужбе (прецизиране у завршној ријечи Окружног тужиоца на главном претресу од 16.3.2007. године) ничим није нарушен. Сасвим је друго питање разлога које садржи побијана пресуда, као и оцјене да ли је чињенично стање правилно утврђено.

Супротно становишту жалбе анализом побијане пресуде, овај суд налази да образложење пресуде садржи разлоге у погледу одлучних чињеница с аспекта постојања кривичног дјела и кривичне одговорности оптужене, те чињеница одлучних за правилну примјену материјалног права, ради чега је неприхватљив приговор жалбе заснован на тврдњи да је пресуда неразумљива, супротна сама себи, а изрека пресуде њеном образложењу.

Жалба, сматрајући да је чињенично стање погрешно, а према садржају жалбе и непотпуно утврђено, у суштини, оспорава валидност датих разлога у образложењу за утврђене одлучне чињенице, међутим, приговор таквог карактера у суштини спада у жалбени основ погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер се таквим приговором кроз замјерку образложењу пресуде за чињеничне закључке оспорава правилност тих чињеничних утврђења. Надаље, жалба браниоца означава погрешну примјену материјалног права, као жалбени основ, прецизирајући да се не би могло радити о кривичном дјелу крађе из члана 231. став 1. КЗ РС него о неком другом кривичном дјелу, кога жалба не прецизира, па би се, у суштини, радило о повредама кривичног закона.

На основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и доказа изведених на главном претресу пред првостепеним судом утврђене су све

чињенице од одлучног значаја за постојање кривичног дјела и кривичне одговорности оптуженог, па нема мјеста ни жалбеном приговору да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено.

Преиначујући првостепени пресуду, примјеном члана 320. ЗКП-а, другостепени суд је правилно закључио да су одлучне чињенице у првостепеној пресуди правилно утврђене и да се, обзиром на утврђено чињенично стање, по правилној примјени закона има донијети другачија пресуда. Дакле, испуњене су основне претпоставке за преиначење првостепене пресуде па је Окружни суд у Бијељини, као жалбени суд, донио одлуку која, у суштини, представља допуну првостепене пресуде и која садржи оцјену да је чињенично стање у тој пресуди правилно и потпуно утврђено, а да је првостепени суд неправилно примјенио закон. Природа недостатака у првостепеној пресуди је таква да их другостепени суд у жалбеном поступку може отклонити тако што ће пресудом преиначити првостепену пресуду што је у конкретном предмету правилно учињено.

Правилно се побијаном пресудом утврђују, а на основу изведених доказа пред првостепеним судом, да се у радњама оптужене садрже сви битни елементи кривичног дјела крађе из члана 231. став 1. Кривичног закона Републике Српске. Ово из разлога што је одузела и противправно присвојила за себе неевидентiranу електричну енергију, чиме је прибавила противправну имовинску корист у износу наведеном у изреци побијане пресуде. Дакле, не стоје приговори жалбе браниоца да је материјално право погрешно примјењено, и да би се у конкретном случају радило о неком другом кривичном дјелу, а не кривичном дјелу крађе, позивајући се при томе на судску праксу, јер је баш судска пракса изградила став да се утрошком - присвајањем електричне енергије која се не евидентира преко бројила чини кривично дјело крађе па чак и кривично дјело тешке крађе. Ради тога су неосновани приговори жалбе упућени правној квалификацији дјела и правилној примјени кривичног закона.

На основу оваквих доказа другостепени суд је правилно утврдио све одлучне чињенице, разјаснивши све битне околности од значаја за правилно пресуђење овог предмета, а посебно за правну оцјену дјела, па супротна тврђења жалбе браниоца оптужене нису основана. Према томе, чињенична и правна основа другостепене пресуде у свему је правилна и даје детаљне разлоге правне оцјене радњи оптужене, дајући за то ваљане разлоге. Дакле, чињенично стање је потпуно и правилно утврђено, нема битних повреда одредаба кривичног поступка, ни повреда кривичног закона, па се другачија становишта жалбе не могу прихватити.

Испитујући одлуку о казни, односно условној осуди, као упозоравајућој санкцији, а у вези са жалбом браниоца оптужене, овај суд налази да је другостепени суд правилно утврдио све околности од значаја за одмјеравање казне и дао им одговарајући значај, налазећи да ће се условном осудом, уз претходно утврђене олакшавајуће околности на страни оптужене, постићи сврха кажњавања како с аспекта васпитног утицаја на оптужену да убудуће не чини кривична дјела тако и у погледу превентивног дјеловања према другима да не чине кривична дјела.

Из изнијетих разлога жалба браниоца оптужене се показују као неоснована ради чега је овај суд исту одбио и другостепену пресуду потврдио на основу члана 319. ЗКП-а.

Записничар :

Сандра Ђукић

Предсједник вијећа :

Желимир Барић

за тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић